

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Slobodeniuc Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, în cauza penală privind-l pe

Slobodeniuc Oleg Grigore, născut la 24 aprilie 1974, originar din Republica Moldova mun. Chișinău, domiciliat în Federația Rusă, or. Krasnodar, str. Centrogradskaya 4/2 ap. 27.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.06.2015 - 04.03.2016 (prima instanță);

2. 23.03.2016 - 07.04.2016 (instanța de apel);

3. 20.06.2016 - 14.09.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 martie 2015 Slobodeniuc Oleg a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute pe art. 360 alin. (2) Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei norme o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Slobodeniuc Oleg a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă depusă de partea vătămată Slobodeniuc Diana privind încasarea de la Slobodeniuc Oleg a sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

A fost încasat de la Slobodeniuc Oleg în beneficiul cet. Slobodeniuc Diana suma de 3000 (trei mii) lei cu titlu de prejudiciu moral - în rest pretențiile s-a dispus a fi respinse, iar prejudiciul material a fost admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Slobodeniuc Oleg, la 25 iulie 2013, în jurul orelor 18:00, a alungat-o din casa comună pe soția sa Slobodeniuc Diana, împreună cu copii minori Slobodeniuc Anna și Andrei, în continuarea acțiunilor sale ilicite, Slobodeniuc Oleg a tănuț și reținut pînă la data efectuării percheziției la domiciliul acestuia, documentele importante ale acestora și anume pașaportul intern și extern al Federației Ruse pe numele Slobodeniuc Diana și pașapoartele interne a Federației Ruse ale copiilor Slobodeniuc Anna și Slobodeniuc Andrei, în scopul limitării libertății de circulație, ignorînd toate cerințele de a restitui documentele ce nu îi aparțin.

Aceste acțiuni ale inculpatului Slobodeniuc Oleg au fost încadrate în baza art. 360 alin. (2) Cod penal, adică - luarea, tănuțirea și păstrarea documentelor importante (a pașapoartelor externe și interne, a buletinelor de identitate și a altor documente importante) ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație sau de a o lipsi de aceasta.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. - procurorul în Procuratura sec. Buiucani mun. Chișinău, Lesnic Andrei, prin care a solicitat rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care lui Slobodeniuc Oleg, recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal să-i fie numită pedeapsa penală de 4 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a indicat că în privința lui Slobodeniuc Oleg, instanța de fond urma să-i aplice pedeapsa cu închisoarea în limitele sancțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și în asemenea circumstanțe fiind corect individualizată, proporțională pericolului social al infracțiunii săvîrșite și personalității infractorului.

Pedeapsa numită inculpatului Slobodeniuc Oleg pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal este aplicată la limita minimă a acesteia, ținînd cont de specificul examinării cauzei penale în procedură generală, precum și de faptul că examinarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului.

Inculpatul nu a considerat necesar pe parcursul timpului de a participa în cadrul cercetărilor judecătorești, și prin anumite acțiuni să amelioreze situația creată și să-și faciliteze poziția, cum ar fi recunoașterea vinei, recuperarea daunelor morale și materiale cauzate părții vătămate.

Inculpatul și-a stabilit domiciliul în Federația Rusă și în circumstanțele respective nu este clar cum va fi posibilă executarea pedepsei cu închisoarea, care a fost suspendată condiționat, or, din start este clar că organul care pune în executare sentința va fi în imposibilitate totală să supravegheze comportamentul inculpatului.

Prin sentința nominalizată, instanța de fond a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, cu dispunerea încasării cuantumului de despăgubire cu titlu de prejudiciu material și moral, a evitat aplicabilitatea față de ultimul a obligațiilor prevăzute de lit. e) alin. (6) art. 90 Cod penal, astfel creîndu-i acestuia multiple facilități la executarea pedepsei stabilite.

În opinia procurorului, instanța de fond, numind inculpatului Slobodeniuc Oleg o pedeapsă cu suspendare condiționată a executării pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 360 alin. (2) din Codul penal (deși sancțiunea prevede mai multe categorii de pedepse, precum și pedeapsa cu închisoarea) a deschis calea către un precedent judiciar greșit, pasibil a fi preluat/citat de către instanțele naționale de același nivel.

3.2. - avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Slobodeniuc Oleg, prin care a solicitat casarea sentinței atacate, emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Slobodeniuc Oleg să fie achitat în baza art. 360 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului său avocatul a indicat că contestă sentința primei instanțe, sub trei aspecte : individualizarea eronată a pedepsei aplicate inculpatului, aprecierea arbitrară a probelor, lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

Din declarațiile părții vătămate care au fost depuse la faza de urmărire penală, dar care nu sunt reflectate în sentință, aceasta a declarat că a eliberat personal o procură pe numele inculpatului, prin care l-a împuternicit pe acesta să efectueze acțiuni ce țineau de depunere actelor pentru obținerea pașaportului Federației Ruse, de primire și ridicare a acestuia. Totodată, partea vătămată a indicat că împreună cu inculpatul și copiii acestuia mergeau peste hotare și toate actele soților și a copiilor inclusiv și pașaportul Federației Ruse se aflau la inculpat. La momentul certții, inculpatul i-a restituit buletinul de identitate și pașaportul moldovenesc, iar sustragerea documentelor a fost cu scopul de a nu se putea deplasa în Federația Rusă.

Astfel, în atare ordine de idei instanța de judecată nu a apreciat obiectiv coroborarea probelor cu circumstanțele de fapt și cu declarațiile inculpatului. astfel din cele redată în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă.

În asemenea circumstanțe, este cert faptul că însăși declarațiile părții vătămate redau că inculpatul i-a aruncat pașaportul Republicii Moldova, și buletinul de identitate, astfel în atare împrejurări, când partea vătămată deținea pașaportul Republicii Moldova, fapt pe care nu l-a negat, nu-i putea fi limitată libertatea de circulație, care în baza acestui act putea să se deplaseze în Federația Rusă, fapt confirmat însuși de ea, declarând că pînă la conflict a mers împreună cu familia peste hotarele Republicii Moldova, inclusiv și în Federația Rusă în baza actelor rusești și ale Republicii Moldova, or din aceste fapte reiese că inculpatul nu a urmărit scopul de a-i limita libertatea de circulație, altfel spus acesta putea să-i sustragă și pașaportul Republicii Moldova, dar nu a făcut-o.

Referitor la pedeapsa aplicată de către prima instanță, avocatul a indicat că inculpatului Slobodeniuc Oleg i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, norma penală conținută în art. 360 alin. (2) Cod penal oferind și alternativa pedepsei cu amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității. În atare circumstanțe, avocatul a considerat că instanța de fond nu și-a motivat soluția prin care i-a aplicat inculpatului pedeapsa privativă de libertate.

3.3. - partea vătămată Slobodeniuc Diana, prin care a solicitat rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Slobodeniuc Oleg să-i fie aplicată pedeapsă penală mai aspră, cu executarea reală a pedepsei cu închisoarea, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, și admiterea integrală a acțiunii civile privind încasarea sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea apelului declarat, partea vătămată a indicat că pedeapsa stabilită de către prima instanță este inechitabilă și prea blândă, fără a se lua în considerație circumstanțele agravante ale cauzei: săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate; săvârșirea infracțiunii prin mijloace care prezintă un pericol social sporit; săvârșirea infracțiunii cu aplicarea constrângerii fizice sau psihice; provocarea prin infracțiune a unor urmări grave - circumstanțe care, fiind constatate prin cumulul de probe administrate la prezenta cauză penală, nimeresc sub incidența prevederilor art.78, alin. (3) Cod penal și, astfel duc la necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre față de inculpatul Slobodeniuc Oleg, și anume aplicarea pedepsei maxime prevăzute la sancțiunea art. 360 alin. (2) Cod penal.

Apelanta a mai menționat că prima instanță în mod neîntemeiat a dispus admiterea parțială a acțiunii civile, or, în situația probării temeiurilor și mărimii pagubei cerute de partea vătămată și civilă, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, urma să admită acțiunea civilă integral, dispunând și încasarea integrală a prejudiciului solicitat de partea vătămată în cadrul acestui dosar penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, apelul declarat de avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Slobodeniuc Oleg a fost respins ca nefondat.

Au fost admise parțial apelurile declarate de procurorul în Procuratura sec. Buiucani mun. Chișinău, Lesnic Andrei și de partea vătămată Slobodeniuc Diana, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și încasării prejudiciului moral, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Slobodeniuc Oleg Grigore a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute pe art. 360 alin. (2) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa în formă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul ispășirii pedepsei lui Slobodeniuc Oleg Grigore va fi calculat de la momentul reținerii.

Au fost admise parțial pretențiile privind încasarea prejudiciului moral înaintate de Slobodeniuc Diana. S-a încasat de la Slobodeniuc Oleg Grigore în beneficiul cet. Slobodeniuc Diana suma de 10000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest pretențiile privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca fiind neîntemeiate și exagerate.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost

apreciate corect, prima instanță încadrând just acțiunile inculpatului Slobodeniuc Oleg în baza dispozițiilor art. 360 alin. (2) Cod penal - luarea, tănuirea și păstrarea documentelor importante (a pașapoartelor externe și interne, a buletinelor de identitate și a altor documente importante) ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație sau de a o lipsi de aceasta.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Necătînd la faptul că inculpatul nu recunoaște vina în cele incriminate, vinovăția lui Slobodeniuc Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal a fost dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Slobodeniuc Diana date în instanța de apel, declarațiile martorului minor Slobodeniuc Anna, date în prima instanță, cît și prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel și anume:

- procesul-verbal de ridicare din data de 07.04.2015, (f.d. 61, vol. I);
- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 09.04.2015.

Instanța de apel, audiind participanții la proces, verificînd prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Slobodeniuc Oleg a infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal - *luarea, tănuirea și păstrarea documentelor importante (a buletinelor de identitate și a altor documente importante) ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație sau de a o lipsi de aceasta.*

Totodată, instanța de apel, analizînd declarațiile părții vătămate Slobodeniuc Diana, a considerat că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atît în cadrul urmăririi penale cît și în instanța de judecată, care coroborează cu declarațiile martorului Slobodeniuc Anna, procesul-verbal de ridicare din data de 07.04.2015, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 09.04.2015, prin care se confirmă cu certitudine că Slobodeniuc Oleg a tănuit și reținut pînă la data efectuării percheziției la domiciliu documente importante: pașaportul intern și extern al Federației Ruse pe numele Slobodeniuc Diana și pașapoartele interne ale Federației Ruse a copiilor Slobodeniuc Anna și Slobodeniuc Andrei, în scopul limitării libertății de circulație, ignorînd toate cerințele de a restitui documentele ce nu îi aparțin.

Instanța de apel a conchis că declarațiile inculpatului Slobodeniuc Oleg privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice, cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și martorului nominalizat supra și probele scrise cercetate în

ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Slobodeniuc Oleg în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate, a martorului și probele scrise care ar trezi dubii, nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis în mod justificat că totalitatea probelor cercetate demonstrează cert vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal și în mod întemeiat a apreciat critic poziția apărării ca fiind o versiune ce reflectă tendința inculpatului de a se apăra și eschiva de la răspunderea penală.

Analizând solicitarea avocatului Banaru Vadim înaintată în interesele inculpatului Slobodeniuc Oleg de achitare a acestuia, pe motiv că în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a constatat că aceasta este neîntemeiată, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției lui Slobodeniuc Oleg în comiterea infracțiunii de luare, tănuire și păstrare a documentelor importante.

Instanța de apel a constatat cert săvârșirea infracțiunii de luare, tănuire și păstrare a documentelor de către Slobodeniuc Oleg, menționând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal și anume s-a dovedit cu certitudine că Slobodeniuc Oleg Grigore, la 25 iulie 2013, în jurul orelor 18:00, a alungat-o din casa comună pe soția sa Slobodeniuc Diana, împreună cu copii minori Slobodeniuc Anna și Andrei, în continuare acțiunilor sale ilicite, Slobodeniuc Oleg a luat, a tănuit și păstrat pînă la data de 07.04.2014, momentul efectuării percheziției la domiciliul acestuia, documentele importante ale acestora și anume pașaportul intern și extern al Federației Ruse pe numele Slobodeniuc Diana și pașapoartele interne ale Federației Ruse a copiilor Slobodeniuc Anna și Slobodeniuc Andrei, în scopul limitării libertății de circulație, ignorînd toate cerințele de a restitui documentele ce nu îi aparțin.

Instanța de apel a conchis că prima instanță a concluzionat în mod justificat că din declarațiile date de către partea vătămată Slobodeniuc Diana în cadrul ședinței de judecată, se confirmă că inculpatul Slobodeniuc Oleg a păstrat toate documentele pentru ca în urma divorțului pronunțat în anul 2013 în Federația Rusă să poată perfectă toate imobilele pe numele lui, iar Slobodeniuc Diana să nu aibă posibilitatea să se deplaseze în Federația Rusă, astfel fiind confirmată existența laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal. În aceeași ordine de idei, se subliniază că însuși

inculpatul Slobodeniuc Oleg declară că „*a ridicat și păstrat documentele la el, cu scopul de a le folosi în momentul plecării cu copiii în Federația Rusă.*”

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Banaru Vadim, precum că Slobodeniuc Oleg să fie achitat, pe motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, ca fiind neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a considerat ca fiind declarativ argumentul avocatului precum că instanța de fond a dat o apreciere arbitrară probelor, deoarece din materialele dosarului rezultă indubitabil că prima instanță a apreciat probele la justa lor valoare, analizându-le prin prisma veridicității, pertinentei și concludenței lor.

Instanța de apel a constatat că procurorul în Procuratura sect. Buiucanu mun. Chișinău, Lesnic Andrei și partea vătămată, Slobodeniuc Diana sunt de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărârea instanței de apel a fost criticată de către apelanți în partea stabilirii pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, care s-a considerat a fi una prea blândă, reieșind din personalitatea inculpatului Slobodeniuc Oleg și circumstanțele cauzei.

Instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Slobodeniuc Oleg, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, la locul de muncă, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat întemeiate alegațiile titularilor dreptului de apel în partea excluderii art. 90 Cod penal și a constatat că concluzia primei instanțe precum că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, este una incorectă, deoarece în cazul în care Slobodeniuc Oleg este stabilit cu traiul în Federația Rusă, nu s-a prezentat în judecată la examinarea cauzei penale este inechitabil și neproporțional să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, nefiind clar cum va fi posibilă executarea pedepsei stabilite de către prima instanță.

Instanța de apel a menționat că la stabilirea pedepsei inculpatului Slobodeniuc Oleg, prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate în privința inculpatului.

Astfel, prima instanță la stabilirea și individualizarea pedepsei, a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave prin prisma art. 16 Cod penal, de motivul săvârșirii infracțiunii și de personalitatea inculpatului.

Totodată, prima instanță, în baza art. 76 Cod penal, nu a stabilit circumstanțe atenuante.

Conform art. 77 Cod penal, prima instanță a stabilit în calitate de circumstanță agravantă comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a comis infracțiuni.

În acest sens, instanța de apel a menționat că potrivit art. 77 lit. a) Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe agravante: *săvârșirea infracțiunii de către*

o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Prin urmare, legislația penală a Republicii Moldova nu prevede ca circumstanță agravantă „*comiterea infracțiunii de către persoană care anterior a comis infracțiuni*”, prima instanță reținând eronat această circumstanță ca fiind agravantă.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, chiar în situația în care prima instanță ar fi formulat corect circumstanța agravantă ca *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză*, faptul că anterior Slobodeniuc Oleg a fost judecat nu poate fi reținut ca circumstanță agravantă, or, potrivit pct. 9 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, *nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a decriminalizat acțiunea comisă în trecut*, iar la caz, antecedentele penale în privința lui Slobodeniuc Oleg sunt stinse. Din aceste considerente, instanța de apel a exclus această circumstanță agravantă, care a fost reținută greșit de către prima instanță.

La fel, instanța de apel a considerat rațional argumentul acuzatorului de stat precum că inculpatul și-a stabilit domiciliul în Federația Rusă și în circumstanțele respective nu este clar cum va fi executată pedeapsa cu suspendare condiționată a executării, or, din start este cert că organul care pune în executare sentința va fi în imposibilitate totală de a supraveghea comportamentul inculpatului.

Instanța de apel a menționat că inculpatul Slobodeniuc Oleg nu a conștientizat faptele comise de el.

Circumstanța în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii și după pronunțarea sentinței care se eschivează de la prezentarea în judecată, fiind căutat de către organele de poliție a determinat instanța de apel să conchidă asupra incorectitudinii aplicării pedepsei non - private de libertate în privința lui Slobodeniuc Oleg.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiate motivele apelului declarat și constată că concluzia instanței inferioare, precum că, corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea prevederii art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, a fost una greșită, neîntemeiată și din aceste considerente a exclus-o.

Instanța de apel a considerat că prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de prima instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în

privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei.

Instanța de apel a constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu au ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei.

Astfel, instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare a pedepsei aleasă de către prima instanță în privința inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității avînd în vedere fapta comisă, urmările produse și atitudinea inculpatului pînă la comiterea infracțiunii și după comiterea infracțiunii.

La fel, instanța de apel a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței primei instanțe, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului, menționînd că dînsul se poate îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce s-a considerat de către instanța de apel drept o concluzie eronată, care nu a putut fi menținută.

Instanța de apel a considerat că inculpatul Slobodeniuc Oleg poate fi corectat, reeducat numai prin executarea reală a pedepsei închisorii, și anume această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Slobodeniuc Oleg nu poate fi atins decît prin aplicarea pedepsei penale cu o pedeapsă cu închisoarea, motiv pentru care instanța de apel a exclus aplicarea art. 90 în privința inculpatului Slobodeniuc Oleg, dispunînd că termenul ispășirii pedepsei lui Slobodeniuc Oleg Grigore să se calculeze de la momentul reținerii.

Instanța de apel a constatat că prima instanță corect a dispus admiterea în principiu a pretențiilor cu privire la încasarea prejudiciului material, or, asupra cuantumului despăgubirilor materiale ce i se cuvin părții vătămate Slobodeniuc Diana, instanța de apel nu s-a putut pronunța, de vreme ce nu sunt prezentate probe care ar justifica mărirea cuantumului prejudiciului material solicitat.

În cazul dat, stabilind cuantumul despăgubirilor convenite pentru prejudiciul moral produs prin infracțiune, constatînd raportul direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată Slobodeniuc Diana, instanța de apel a admis parțial pretențiile privind încasarea prejudiciului moral înaintate de Slobodeniuc Diana, dispunînd încasarea de la Slobodeniuc Oleg în beneficiul cet. Slobodeniuc Diana suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Instanța de apel a considerat că pretenția părții vătămate de încasare a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, ca fiind una exagerată, nejustificată și inechitabilă în raport cu fapta comisă de inculpat, ținînd cont totodată și de faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța ține cont atît de gravitatea suferințelor

pricinuite, dar și de starea materială a inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Slobodeniuc Oleg, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea integrală a deciziei atacate, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, pe motiv că au fost comise erori de drept ce nu pot fi reparate în instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele :

- instanța de apel a încălcat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a examinat selectiv probele din dosar, nu a făcut referire la toate probele din dosar care au fost cercetate în prima instanță, dar și le-a apreciat tendențios, formîndu-și eronat concluzia pe care a adopta-o;

- instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt, datorită faptului examinării superficiale a probelor, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume lipsește latura obiectivă a infracțiunii, care constă în fapta prejudiciabilă concretizată în acțiunea de luare, sustragere, tăinuire, degradare, distrugere sau păstrare a buletinelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanelor fizice;

- prin rechizitoriu Slobodeniuc Oleg este învinuit anume pentru luarea, tăinuirea și păstrarea pașaportului Federației Ruse pe numele cet. Slobodeniuc Diana, pașaport al Federației Ruse pe numele cet. Slobodeniuc Ana, și pașaportul Federației Ruse pe numele lui Slobodeniuc Andrei, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație sau de a o lipsi de aceasta;

- din actele cauzei se constată că, instanța de fond și cea de apel s-au bazat doar pe declarațiile părții vătămate Slobodeniuc Diana, depuse în cadrul urmăririi penale și ale martorului minor Slobodeniuc Anna, care la faza de urmărire penală nu a fost audiată, și care locuiește împreună cu mama, care mai este și minoră, iar declarațiile acesteia urmau a fi apreciate critic;

- însăși partea vătămată Slobodeniuc Diana a declarat că cu inculpatul pînă la data de 25.07.2013 și copiii minori mergeau peste hotare, iar toate actele a copiilor și ale ei se aflau la soț. La momentul cerții inculpatul i-a restituit buletinul de identitate și pașaportul moldovenesc;

- în acțiunile lui Slobodeniuc Oleg, lipsește latura obiectivă a infracțiunii, deoarece nici luarea și nici păstrarea pașaportului F. Ruse a părții vătămate Slobodeniuc Diana, nu a fost efectuată ilegal, dar s-au aflat la Slobodeniuc Oleg în baza procurii cît și cu acordul fostei soții, care singură a declarat că a transmis actele soțului, aflîndu-se atît la ea cît și la cet. Slobodeniuc Oleg;

- asemenea abordare, a fost luată atît de organul de urmărire penală prin faptul că inițial a refuzat în pornirea urmăririi penale, pe motiv că fapta lui Slobodeniuc Oleg nu conține elementele constitutive ale infracțiunii, iar după anularea ordonanței de

neîncepere a urmăririi penale, de către adj. Procurorului Procuraturii Buiucani E. Neaga, organul de urmărire penală la fel a mai venit cu un raport prin care repetat propune de a nu începe urmărirea penală;

- mai mult ca atât, în materialele cauzei este confirmat că la data de 25.07.2013, cet. Slobodeniuc Diana, la tamponat pe inculpatul Slobodeniuc Oleg, fapt pentru care dînsa a fost sancționată contravențional, iar faptul că dînsa s-a adresat cu plîngere peste 3 luni de zile, nu vorbește despre faptul unei răfuieli îndreptate împotriva fostului soț Slobodeniuc Oleg, care nu a dorit termen de împăcare, era în procedură de divorț, cît și a rugat-o să părăsească casa părinților inculpatului;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temei prevăzut de art. 427 alin. 1 pct. 10) Cod de procedură penală;

- instanța de apel, deși a constatat că nu s-au stabilit circumstanțe agravante, totuși, a dispus executarea reală a pedepsei de către inculpat, cît și a majorat cuantumul prejudiciului moral de la 3000 lei, pînă la 10.000 lei;

- principalul argument al instanței de apel, a fost acela că la moment inculpatul locuiește în F. Rusă, s-a eschivat de la urmărirea penală, și va fi imposibil de a executa pedeapsa cu suspendare în conformitate cu art. 90 CP;

- la aplicarea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație următoarele circumstanțe : inculpatul nu are antecedente penale; nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală, dar a depus cereri de transferare a procedurilor în F. Rusă, pe motiv că locuiește acolo și are o nouă familie, fiind în imposibilitate de a se prezenta la judecarea cauzei; nu sunt prezente circumstanțe agravante; are 3 copii minori la întreținere, Slobodeniuc Anna și Slobodeniuc Andrei din prima căsătorie cu partea vătămată Slobodeniuc Diana, iar la moment este căsătorit cu Slobodeniuc Evghenia, iar din prezenta căsătorie s-a născut Slobodeniuc Zlata c/p. 2015500315468 la data de 20.10.2014; i se impută săvîrșirea unei infracțiuni mai puțin grave;

- astfel, o pedeapsă la închisoare cu executare reală pe un termen de 3 ani, ar fi una prea aspră și una inechitabilă cu circumstanțele indicate mai sus, mai mult ca atât, prin privarea de libertate, a inculpatului Slobodeniuc Oleg, s-ar distruge o familie, iar 3 copii minori ar rămîne fără un sprijin părintesc și fără un sprijin material, nemaivorbind de participarea acestuia la îngrijirea și educarea copiilor.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Slobodeniuc Oleg, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. La fel, procurorul menționează că pedeapsa stabilită este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă argumentul precum că, „ *instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt, datorită faptului examinării superficiale a probelor*”, Colegiul penal menționează că așa temei nu este prevăzut la pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală așa cum invocă recurentul și menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă, că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală și cercetate în instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și anume: declarațiile părții vătămate Slobodeniuc Diana, declarațiile martorului minor Slobodeniuc Ana, care sunt probe pertinente, concludente, utile și veridice.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursul declarat este criticată aprecierea superficială de către instanțele de judecată a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul

unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Slobodeniuc Oleg privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.75-96, vol. II), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apeluri, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra acestui aspect și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal menționează că temeiul invocat de recurent stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” nu s-a confirmat în speța dată, este pur declarativ și constituie opinia subiectivă a recurentului, și sub acest aspect instanța de apel corect a motivat în decizia sa (f.d. 85-88, vol. II), prezența tuturor elementelor infracțiunii incriminate inculpatului. Aceste motive și concluzii instanța de recurs le însușește, considerându-le corecte.

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorului minor, și probele materiale scrise administrate, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f.d. 81-84, vol. II).

Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de

apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Slobodeniuc Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii de luare, tănuire, și păstrare a documentelor importante (a pașapoartelor externe și interne, a buletinelor de identitate și a altor documente importante) ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație sau de a o lipsi de aceasta.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că „*în acțiunile lui Slobodeniuc Oleg, lipsește latura obiectivă a infracțiunii, deoarece nici luarea și nici păstrarea pașaportului F. Ruse a părții vătămate Slobodeniuc Diana, nu a fost efectuată ilegal, dar s-au aflat la Slobodeniuc Oleg în baza procurii cât și cu acordul fostei soții, care singură a declarat că a transmis actele soțului, aflându-se atât la ea cât și la cet. Slobodeniuc Oleg*”. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Lecturînd textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul a mai invocat drept temei și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei acestuia, menționînd că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră cu închisoare, fără ca să ia în considerație următoarele circumstanțe: inculpatul nu are antecedente penale; nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală, dar a depus cereri de transferare a procedurilor în F. Rusă, pe motiv că locuiește acolo și are o nouă familie, fiind în imposibilitate de a se prezenta la judecarea cauzei; nu sunt prezente circumstanțe agravante; are 3 copii minori la întreținere, Slobodeniuc Anna și Slobodeniuc Andrei din prima căsătorie cu partea vătămată Slobodeniuc Diana, iar la moment este căsătorit cu Slobodeniuc Evghenia, iar din prezenta căsătorie s-a născut Slobodeniuc Zlata c/p. 2015500315468 la data de 20.10.2014 și i se impută săvîrșirea unei infracțiuni mai puțin grave .

În continuare, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și

să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului Slobodeniuc Oleg, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că pedeapsa stabilită acestuia este prea aspră și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul Slobodeniuc Oleg nu a conștientizat faptele comise de el, s-a eschivat cu rea-credință de la prezentarea în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare, a comis infracțiunea imputată intenționat și din interese personale, cu titlu de răzbunare față de o persoană care rămîne să îngrijească de doi copii minori a acesteia care au rămas fără acte de identitate, fiind în dificultate de a asigura întreținerea copiilor comuni.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului excluderii prevederilor art. 90 Cod penal cu aplicarea pedepsei cu închisoarea de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia (f.d. 91-94, vol. II).

În susținerea soluției adoptate, Colegiul penal conchide că, pedeapsa închisorii aplicată de către instanța de apel, cu executare în regim de detenție în penitenciar de tip semiînchis, a fost stabilită corespunzător prevederilor legale prescise la art. 72 alin. (3) Cod penal, iar mărimea acesteia corespunde gravității faptei comise și valorii sociale la care se atentează prin comiterea infracțiunii.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Slobodeniuc Oleg, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza

dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Slobodeniuc Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Slobodeniuc Oleg Grigore**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 octombrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda